

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 165/2016
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.П., због продуженог кривичног дела уцена из члана 215. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., адвоката С.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 704/13 од 28.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 768/15 од 27.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 704/13 од 28.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 768/15 од 27.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 704/13 од 28.05.2015. године, окривљени Д.П., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела уцена из члана 215. став 2. у вези става 1. и члана 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и два месеца у коју се урачунава време које је окривљени провео у притвору од 27.02.2013. године до 05.03.2013. године. На основу члана 264. став 1. а у вези члана 261. ЗКП, окривљени је обавезан да на име паушала плати 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, окривљени је обавезан да оштећеном М.С. на име имовинскоправног захтева исплати износ од 1.150.000,00 динара у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 768/15 од 27.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Д.П., а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Д.П., адвокат С.П., због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине наведене пресуде, само у делу који се односи на кривично дело из тачке 1. изреке првостепене пресуде и предмет врати на суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног Д.П., у захтеву за заштиту законитости истиче да се правноснажна пресуда у односу на кривично дело описано под тачком 1. изреке првостепене пресуде заснива на непоузданим доказима и то на исказу оштећеног који је изјавио да има утисак да је у оба случаја путем телефона разговарао са истом особом, те на чињеницама да је садржина претећих писама која су упућена оштећеном 2012. и 2013. године готово идентична и да је окривљени узео новац из канте за смеће у фебруару 2013. године, што све, према ставу браниоца окривљеног, не може бити показатељ да је окривљени учинио и кривично дело уцене извршено у октобру 2012. године, због чега је, према наводима захтева, на чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди погрешно примењен закон. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи и то да у конкретном случају нису утврђена субјективна обележја кривичног дела јер окривљени није имао умишљај, нити је код њега постојала намера прибављања за себе или другог противправне имовинске користи.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда, бранилац окривљеног цени изведене доказе током поступка и износи своје чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, због чега бранилац окривљеног суштински оспорава оцену изведених доказа и чињенично стање утврђено у побијаним правноснажним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Д.П., оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић